

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. marta 2014. god.
Ref. br.:RK 590/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI32/14

Podnosilac

Arben Krasniqi

**Ocena ustavnosti odluke prepretresnog sudije Osnovnog suda u Prištini,
PKRNR 47/13, PPS br. 107/2012 od 20. januara 2014. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahtev je g. Arben Krasniqi (u daljem tekstu: podnosilac), sa prebivalištem u Prištini, koga zastupa dr Donat Ebert, advokat koji je registrovan u advokatskoj komori u Nemačkoj i Mađarskoj.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku pretpretresnog sudije Osnovnog suda u Prištini, PKRNR 47/13, PPS br. 107/2012, od 20. januara 2014. god., koja je uručena podnosiocu zahteva neodređenog dana.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti odluke pretpretresnog sudije Osnovnog suda u Prištini, PKRNR 47/13, PPS br. 107/2012, od 20. januara 2014. god. U svojoj odluci, pretpretresni sudija Osnovnog suda u Prištini, odbio je zahtev podnosioca za potpun uvid u spisa predmeta.
4. Podnosilac zahteva, takođe, traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremene mere, odnosno da obaveže pretpretresnog sudiju da naloži Tužilaštvu da odobri podnosiocu zahteva potpun uvid u spisa predmeta, koji su navodno osnov za nalaganje sudskog pritvora podnosiocu zahteva.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 27 i 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 19. februara 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu.
7. Dana 25. februara 2014. god., predsednik Suda je na osnovu odluke GJR. KI32/14 imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je na osnovu odluke KSH. KI32/14 imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
8. Dana 25. februara 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio sledeća dodatna dokumenta: 1. odluku o sudskom pritvoru; 2. odluku/odluke o zaštitnim merama koje se pominju u spisima predmeta; i 3. zahtev za uvid u spisima predmeta podnet Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo.
9. Istog dana, Sud je obavestio i pretpretresnog sudiju Osnovnog suda u Prištini i Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo o zahtevu.
10. Dana 6. marta 2014. god., podnosilac zahteva je podneo Sudu dodatna dokumenta.
11. Dana 12. marta 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sud u punom sastavu da proglasi zahtev neprihvatljivim i da odbaci zahtev za privremenu meru.

Činjenice slučaja

12. Podnosilac zahteva se u skladu sa odlukom o pokretanju istrage, od 6. marta 2013. god., nalazi pod istragom zbog sledećih krivičnih dela: Učešće u ili organizovanje organizovane kriminalne grupe prema članu 283, stav 2, Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: KZK), u vezi sa krivičnim delom iznuda, prema članu 340, stav 2, KZK, kažnjivo kaznom do petsto hiljada (500,000) evra i kaznom zatvora u trajanju do najmanje deset (10) godina.
13. Nakon pretresa održanog 28. oktobra 2013. god., u prebivalištu podnosioca zahteva u Prištini, podnosilac zahteva se i dalje nalazi pod istragom zbog neovlašćenog vlasništva i posedovanja oružja prema članu 374, stav 1, KZK, kažnjivo novčanom kaznom do (7,500) evra i kaznom zatvora u trajanju do pet (5) godina.
14. Podnosilac zahteva se nalazi u sudskom pritvoru od 28. oktobra 2013. god.
15. Dana 20. novembra 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo za uvid u spise predmeta.
16. Dana 28. novembra 2013. god., Specijalno tužilaštvo je u svojoj odluci odlučilo sledeće:
 1. Branilac okrivljenog Arbena Krasniqija će imati uvid u spise predmeta do mere do koje član 213, stav 3 to dozvoljava.
 2. Branilac okrivljenog Arbena Krasniqija neće imati uvid u ostale materijale u spisima predmeta.
 3. Branilac će biti obavešten i pozvan da učestvuje u sve istražne radnje za koje postoji obaveza državnog tužioca da obezbedi takvo obaveštenje i/ili poziv.“
17. Što se tiče dela odluke za nedopuštanje uvida u druge materijale u spisima predmeta, Specijalno tužilaštvo je obrazložilo na sledeći način:

[...]

“Međutim, shodno članu 213, stav 2 ZKPK-a postoji pozitivna dužnost tužioca da obezbedi okrivljenom ili njegovom braniocu pristup spisima predmeta (“opšti pristup”), da obaveza podleže izuzecima predviđenim u članu 213. Ovo je na osnovu ovih izuzetaka, i odredaba koje se odnose na zaštitne mere za svedoke, i “opšti pristup” spisima predmeta je odbijen”.

[...]

“Ovo je istraga koja je u toku protiv potencijalno velike organizovane kriminalne grupe. Omogućavanje braniocu da ima opšti uvid u spise predmeta bi potencijalno ozbiljno ugrozilo svrhu istrage, odnosno otkrivanje punog obima nezakonitih aktivnosti organizovane kriminalne grupe, i njenih članova. Pored toga, opšti uvid u spise predmeta može ugroziti živote i zdravlje ljudi. Iako postoji veliki broj svedoka, kojima su pružene zaštitne mere od strane suda, uvid u spise predmeta bi mogao

dovesti od otkrivanja identiteta tih sadašnjih, i budućih svedoka, kojima nemaju, ili kojima nisu date te iste mere. S obzirom da modus operandi organizovane kriminalne grupe, tj., na upotrebu ozbiljnih pretnji i nasilja radi sticanja novčane dobiti, nije nerazumno očekivati da će pripadnici organizovane kriminalne grupe otkriti identitet svedoka (trenutnih ili potencijalnih) – onda bi bili preduzeti koraci – uključujući upotrebu sile – kako bi se sprečili od saradnje u krivičnoj istrazi i svim budućim sudskim postupcima.

[...]

“Pored oslanjanja na izuzetke predviđene u članu 213, stav 6 potpisani tužilac se oslanja na član 222, stav 2 ZKPK-a, koji jasno ukazuje da se druge odredbe ovog ZKPK-a ne primenjuju kada protivreče zaštitnim merama koje su obezbeđene za svedoka”.

18. Dana 21. novembra 2013. god., Specijalno tužilaštvo je donelo odluku o proširenju istraga.
19. Dana 7. januara 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Osnovnom sudu u Prištini, tražeći da pretpretresi sudija obaveže Specijalno tužilaštvo:
 1. *“Da obezbedi odbrani potpuni uvid u spise predmeta, koji se nalaze u posedu tužilaštva, koji se odnose na istragu protiv Arbena Krasniqi,*
 2. *U slučaju mogućeg postojanja dubokog opravdanja odbijanja potpunog uvida u pomenute spise predmeta, da obezbedi sva dokumenta koja ne sadrže privilegovane informacije,*
 3. *Da alternativno odbranu obezbedi redigovanom verzijom potpunih spisa predmeta, ili njihovim nepovlašćenim delovima”.*
20. Podnosilac zahteva je zaključio svoj zahtev podnet pretpretresnom sudiji, tvrdeći:

“Ovde je važno uvideti da predmeti navodnih zločina i navodnih svedoka izgledaju identični. To olakšava tužilaštvu da tvrdi da ako njihov identitet bude otkriven, postoji velika opasnost od poigravanja sa dokazima, preteći svedocima, s jedne strane, i da s druge strane postoji duboka sumnja protiv optuženih, ne dajući odbrani ni najmanju priliku da ospori i proceni opravdanost tih tvrdnji”.

[...]

„U sažetku, može se reći da odbijanje davanja bilo kakvog pristupa spisima predmeta nije u skladu sa EKLJP, niti sa ZKP-a Republike Kosova, i to se mora isceliti nalogom pretpretresnog sudije“.

21. Dana 20. januara 2014. god., pretpretresni sudija Osnovnog suda u Prištini, svojim odlukama PKRNR 47/13, PPS br. 107/2012, odbio je zahtev podnosioca za uvid u spisa predmeta.

22. U svojoj gore navedenoj odluci, pretpretresni sudija smatra sledeće:

[...]

“Pretpretresni sudija smatra da prava branilaca nisu prekršena uskraćivanjem uvida u izjave svedoka i u rešenje istrage, zato što su ova prava predmet zaštitnih mera. Ovo je izričito predviđeno u stavu 8, član 213 ZKPK-a. Štaviše, član 222, stav 2 predviđa da se druge odredbe ZKPK-a ne primenjuju kada protivreče zaštitnim merama. Sud zaključuje da bi omogućavanje ovakvog uvida protivrečilo zaštitnim merama naloženim od strane ovog suda”.

23. Pretpretresni sudija je zaključio da: *“U uravnoteženosti prava okrivljenih i branilaca da imaju uvid u neke delove spisa predmeta, i potencijalne opasnosti na živote ili zdravlje ljudi, kojima su date zaštitne mere, sud smatra da treba da prevlada ovo zadnje. Sud je vezan za načelo nevinosti u njegovoj fazi, međutim, velika pažnja treba biti posvećena činjenici da svi svedoci oklevaju da svedoče, dok im se ne garantuju zaštitne mere”.*

24. Gore navedena odluka pretpretresnog sudije sadrži sledeću pravnu pouku: *“Ova presuda je konačna, s toga protiv nje nije dozvoljena žalba (član 213, stav 6 ZKPK-a)”.*

25. Na osnovu spisa predmeta, u ovoj fazi, optužnica još uvek nije doneta.

Navodi podnosioca

26. Podnosilac zahteva tvrdi da je odluka pretpretresnog sudije od 20. januara 2014. god., povredila načelo jednakosti oružja, koje je prema podnosiocu zahteva garantovano članom 5 [Pravo na slobodu i sigurnost] i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: EKLJP).

27. Podnosilac zahteva tvrdi da: *“[...] tužilaštvo je obavezno da da potpun uvid u sve spise predmeta, kao što je uzeto za osnov za nalaganje pritvora. Inače, ni okrivljeni, ni njegov branilac ne mogu proveriti da li je pritvor zakonit ili ne”.*

28. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da:

„Krivični zakonik Republike Kosova ostavlja prostor za tužilaštvo da rediguje dosije i da, na primer, učini identitet svedoka neprepoznatljivim. Obrazloženje pretpretresnog sudije da bi sama okolnost iskaza svedoka već doprinela prepoznavanju njihovog identiteta, nije ubedljivo. Ono leži u prirodi toga da je opis navodnog zločina ili dela toliko specifičan, da bi doprineo da autor svedočenja bude prepoznatljiv. Ovo je praktično uvek slučaj, osim ako svedočenje nema sličnosti sa stvarnim činjeničnim okolnostima. Bez ikakve informacije o iskazima svedoka, nemoguće je proveriti istinitost njihovih svedočenja i njihov kredibilitet.”

29. Podnosilac zahteva tvrdi, tražeći da Sud:

“- Obaveže prepretnog sudiju da izda nalog tužilaštvu da napismeno dopusti potpun uvid u delove spisa, koji su zapravo osnov za nalaganje pritvora.

- Donese privremenu meru kojom bi obavezao sud da to učini što je brže moguće”.

Relevantne odredbe Zakonika o krivičnom postupku Republike Kosovo br. 04/L-123

1. Član 213 [Uvid osumnjičenih i okrivljenih lica u spisa predmeta]

“1. U toku početnih koraka policije, osumnjičeni treba imati pristup dokazima koji se prikupljaju njegovim zahtevom, osim u slučajevima kada se mogu aplicirati, mutatis mutandi, stav 6 ili 7 ovog člana.

2. Tokom pokretanja istrage, državni tužilac je dužan da obezbedi pristup spisima svakom navedenom okrivljenom ili braniocu izuzev u slučajevima shodno ovom članu.

3. U nijednoj fazi tokom istrage, odbrani ne može da bude uskraćeno pregledanje dokumentacije koja se tiče ispitivanja okrivljenog, ili materijala koji je dobijen od ili pripada okrivljenom, materijala u vezi sa istražnim radnjama kojima je branilac prisustvovao ili je trebalo da prisustvuje, ili mišljenja veštaka.

4. Po završetku istrage, branilac ima pravo da pregleda, napravi primerke ili fotografije sve podatke i fizičke dokaze koji stoje na raspolaganju sudu.

5. Po podizanju optužnice, okrivljeno lice odnosno svako od okrivljenih lica navedenih u optužnici mogu da dobiju primerak ili primerke spisa.

6. Državni tužilac dozvoliće odbrani da, pored prava iz stavova 2. 3. i 4. ovog člana koja odbrana uživa, pregleda, kopira ili fotografije bilo koji spis, knjigu, dokument, fotografiju i druge materijalne predmete koje državni tužilac poseduje, čuva ili kontroliše, a koji služe za pripremanje odbrane, ili koje državni tužilac namerava da upotrebi kao dokaz na glavnom pretresu, u zavisnosti od slučaja, ili koji su dobijeni od okrivljenog ili su pripadali njemu.

Državni tužilac može da uskrati odbrani pregledanje, kopiranje ili fotografisanje određenog spisa, knjige dokumenta, fotografije i materijalnog premeta koji poseduje, čuva ili kontroliše ako postoji osnovana mogućnost da bi pregled, kopiranje ili fotografisanje mogli da ugroze ciljeve istrage ili živote i zdravlje ljudi. U takvom slučaju, odbrana može da zahteva od sudije u prethodnom postupku, sudije pojedinca ili predsednika veća da joj odobri pregled, kopiranje ili fotografisanje dokumentacije. Odluka sudije je konačna.

7. Državni tužilac može da izvrši redakciju ili obeleži debelom crnom linijom informacije koje se teško razumeju ili primerke dokumenata koji sadrže osetljive informacije. Okrivljeni može da uloži prigovor odnosno ospori redakciju sudiji za prethodnom postupku, sudiji pojedinca ili predsedniku veća u roku od tri (3) dana od primanja primerka na kome je izvršena redakcija.

Državnom tužiocu će biti dozvoljeno da dobije priliku da objasni zakonske osnove za redakciju bez obelodanjivanja osetljivih informacija. Sudija će

preispitati informacije gde je izvršena redakcija teksta i donosi odluku o tome u roku od tri (3) dana da li je redakcija zakonski opravdana.

8. . Odredbe ovog člana primenjuju se u zavisnosti od mera koje štite oštećene i svedoke i njihovu privatnost, kao i poverljive informacije, kako je propisano zakonom.

2. Član 222.1 i 2 [Naredba za mere zaštite]

“1. Sudija može da naredi mere zaštite koje smatra neophodnim, uključujući, ali ne ograničavajući se na:

1.1. Izostavljanje ili brisanje imena, adresa, radnog mesta, zanimanja ili bilo kog drugog podatka ili informacije koja bi mogla da bude iskorišćena za utvrđivanje identiteta oštećenog, svedoka saradnika ili svedoka;

1.2. Neobjavljivanje bilo kog dokumenta koji identifikuje oštećenog, svedoka saradnika ili svedoka;

1.3. Nastojanja da se prikriju crte lica ili fizički opis oštećenog, svedoka saradnika ili svedoka koji daje iskaz, uključujući svedočenje iza neprozirnog paravana, ili pomoću uređaja za izmenu slike ili glasa, ili istovremeno saslušavanje na drugom mestu koje je sa sudnicom povezano internom televizijom, ili saslušanje snimljeno na video traci pre ročišta uz prisustvo branioca;

1.4. Dodeljivanje pseudonima;

1.5. Sednicu zatvorenu za javnost;

1.6. Naredbe braniocu da ne otkriva identitet oštećenog, svedoka saradnika ili svedoka ili ne objavljuje bilo koji materijal koji bi mogao da dovede do otkrivanja identiteta;

1.7. Privremeno udaljavanje okrivljenog iz sudnice ako svedok saradnik ili svedok odbija da svedoči u prisustvu okrivljenog ili ako okolnosti ukazuju sudu da svedok neće da govori istinu u prisustvu okrivljenog; ili

1.8. Bilo koju kombinaciju pomenutih metoda da bi se sprečilo otkrivanje identiteta oštećenog, svedoka saradnika ili svedoka.

2. Druge odredbe ovog zakonika ne primenjuju se kada protivreče zaštitnim merama iz stava 1. ovog člana.

Prihvatljivost zahteva

30. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

31. U tom smislu, član 113, stav 7 Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

32. Pored toga, član 49 Zakona propisuje da *“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku”*.

33. U ovom slučaju, Sud primećuje da je odluka pretpretresnog sudije da odbije zahtev podnosioca na potpun uvid u spisa predmeta konačna i na osnovu

odredaba Zakonika o krivičnom postupku Kosova, žalba nije dozvoljena protiv navedene odluke. Sud, takođe, primećuje da je osporena odluka doneta 20. januara 2014. god., i da je podnosilac podneo svoj zahtev Sudu 19. februara 2014. god.

34. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:
- (1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”*
 - (2) *“Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
a) da zahtev nije prima facie opravdan.*
35. U svom zahtevu, podnosilac zahteva tvrdi da su pretpretresni sudija i Tužilaštvo, povredili svoje obaveze koje proističu iz člana 5 [Pravo na slobodu i sigurnost] i člana 6 [Pravo na pravično suđenje] EKLJP. U tom smislu, podnosilac zahteva tvrdi povredu načela jednakosti oružja, jer mu nije odobren potpun uvid u spise predmeta Tužilaštva.
36. Sud primećuje da su Tužilaštvo i pretpretresni sudija u pogledu postupka za uvid u spise predmeta obrazložili svoje odluke pozivajući se na odredbe zakona na snazi. U tom smislu, Sud nalazi da ono što je podnosilac zahteva pokrenuo je pitanje zakonitosti, a ne ustavnosti.
37. U tom smislu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama i zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane Vrhovnog suda, osim i ukoliko su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
38. Ustavni sud ne može da zameni ulogu redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila kako procesnog tako i materijalnog prava. (Vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi takođe slučaj KI70/11 podnosioca zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
39. Pored toga, Sud primećuje da je obrazloženje dato u odluci pretpretresnog sudije, da odbije zahtev podnosioca za potpun uvid u spisa predmeta, jasno i nakon što je preispitao čitav postupak, Sud je takođe našao da postupak pred pretpretresnim sudijom nije bio proizvoljan i nepravičan (Vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
40. S tim u vezi, Sud želi da se pozove na značenje krivične prijave, razvijene u sudskoj praksi EKLJP, prema kojoj *“zvanično obaveštenje se daje pojedincu od strane nadležnog organa sa tvrdnjom da je on počinio krivično delo ili neko drugo delo koje nosi implikaciju takve tvrdnje i koje takođe bitno utiče na položaj osumnjičenog”*. (Vidi Corgliano protiv Italije, zahtev br. 8309/78, ESLJP, presuda od 10. decembra 1982. god., stav 34).
41. Sud primećuje da je postupak istrage još uvek u toku i da optužnica još uvek nije doneta.

42. U ovom kontekstu, Sud ne može da se složi sa tvrdnjom podnosioca zahteva u vezi sa članom 6 i stoga, Sud smatra da na osnovu okolnosti zahteva i faze postupka, član 6 EKLJP nije primenjiv, kao što to tvrdi podnosilac zahteva.
43. Štaviše, na osnovu spisa predmeta, izgleda da podnosilac zahteva nije podneo zahtev pretpretresnom sudiju da utvrdi zakonitost sudskog pritvora, niti je posebno tražio od Suda da ospori pitanje sudskog pritvora. Samim tim, član 5 EKLJP se ne primenjuje po pitanju sudskog pritvora, koje nije osporeno od strane podnosioca zahteva.
44. Dakle, Sud smatra da postupak kojim se traži uvid u spisa Tužilaštva, koji podnosilac zahteva osporava, ne spada u delokrug ni člana 5 ni člana 6 EKLJP i stoga, žalba je očigledno neosnovana.
45. Na osnovu gore navedenog obrazloženja i pozivajući se na trenutnu fazu postupka, gde je istražni postupka još uvek u toku i optužnica nije doneta, Sud smatra da zahtev podnosioca nije *prima facie* opravdan.
46. Dakle, Sud zaključuje da je zahtev neprihvatljiv.

Zahtev za privremenu meru

47. Podnosilac zahteva, takođe, traži od Suda da uvede privremenu meru, odnosno da obaveže pretpretresnog sudiju da naloži Tužilaštvu da odobri podnosicu zahteva potpun uvid u delove spisa predmeta.
48. U tom smislu, podnosilac zahteva smatra da: *“To je neophodno i odgovarajuće, jer je odbijanje davanja pristupa - kao što se sada dešava - odbrana nije u stanju da proveri da li su ispunjeni uslovi za nalaaganje pritvora, i da li je ovde pritvor zakonit”*.
49. Kako bi Sud dozvolio privremenu meru, u skladu sa pravilom 55 (4) Poslovnika, treba da utvrdi da:

“(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;
(b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera.

(...)

Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva“.

50. Kao što je gore zaključeno, zahtev je neprihvatljiv i stoga, ne postoji *prima facie* slučaj za uvođenje privremene mere. Iz tih razloga, zahtev za privremenu meru je očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 27 Zakona i pravilom 36 (2) a) i 55 (4) Poslovnika, 12. marta 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani